

Földi Panna

HONTALANOK

Néztem a reszkető hajléktalant, karcos metszet a szikár hóésésben, levest, teát adni most, átnyúlni érte, menteni, ami megmaradt a fekélyes lélek erezetében... fájdalmas égre meredő nyomorult tömeg, ember-valaha, az én nyavalygásom, kicsinyes sopánkodásom ez iszonyú tükörben száralmas, röhejes, ostoba... Rétegek mozgatják egymást a mélyben alant, miért, hogy ő kívül vacog, én pedig odabent magam? Nem látom, amit tenni kéne, magamat sose pártolom... Imát tanulok... Imátlan égre... Közben nézem őt, az éhező hontalant... nincs pénz semmire, nemhogy fedélre...

Mások fájdalmát elvenni vigasznak: parazita lét. Lehántani tekintetet a reszkető testről, kabátot helyébe, fázása szűnjék, sűrűljön köré kemencés nézésű melegség... Rárakni kilátást. Gondviselés derűjét. Fázásom szűnjék. Legyen rend. Végre adassék.

SÓT IS

ráér tudom nincs idő rá
tudom nem hallod szoltam is
igen írtam tudom nem volt idő
válaszolni sőt
nem köszönted meg
és el se köszöntél
és nem vetted fel
és nem tetted vissza
és nem adtad át
és nem szoltál
nem csináltad meg
te se te se te se
ja igen értem nem
vetted észre sőt

nem volt időd rá
és nem hallottad
és jöttek akik nagyon is
és fontos
sőt nem akartál terhelni se
és nem volt idő is
és rengeteg nehézség
és idő se jutott
meg hát el is felejtí az ember
és nem lehet elvárni se sőt

annyi halaszthatatlan feladat
megválaszolendő levél
vagy negyven
és még én is
előhozakodom sőt
de tudom is
nincs mód rá
ja és nem hallottad
nem sikerült megjegyezni
véletlenül elfelejtetted sőt
idő sincs soha
sok vendég meg rendezvény
meg elvárhatatlan is
mindig figyelni sőt
hogyan is

ezt nem gondoltam
komolyan persze
meg nem hallottad
meg nem értél rá sőt
meg idő sincs mindenre
nem juthat
de ez természetes is
ezt el kell fogadni sőt
van ami fontos
ez az élet sőt

mindenre mégse juthat
nem szabad elvárni
de nem is lenne jó

jé nézd már itt éppen
csak futólag hiszen is
gyorsan sietvén sőt
nem keltve zavart
diszkréten csakis
elvérek ugyanis
semmi gond nincs
meg idő sincs
mindenre is
nézd már csak épp
itt hirtelen sőt
meghalok
nézd csak jé kész is

majd holnap írj
te meg holnap köszönj
te is majd holnap ráér
nem jut mindenre idő
majd jövő héten azt
jó lesz majd később
elolvasni amit is
ráér persze az is amiről
amiket igen majd jó az is
persze igen azt majd akkor úgy

meghallgatod majd holnap jó
azt majd pótolni amit
felvenni letenni átadni sőt
majd a többit amit elfelejtettél
te meg te meg te meg te is
azt persze
majd ha észreveszed
te is majd ha ráérsz

jó lesz akkor
jó lesz is
jó lesz sőt
akkor majd akkor is
sőt

TALANTELEN

lehetetlen
nem létezhet sosem
lennének bár csodák
nem ez nem az habár
miért is ne történhetne
nem történik ilyen
nincs se esélye
nincs se módja
se útja se ösvénye
kútja van mélye van
se jövője se múltja
semmi ami van
ima van mormolom
ujjaimmal karcolom
lélekzetbe szótagot
mert se idő se tér
se láb se kéz
minden atlanetlen
és talantelen
mi mozdulhatna érte
mért ne írnám le egyszer
levegőbe szakítva
sebezve
vésve
irgalmatlan
reménytelen
lennék a senkid

mindened
halnék Veled
élnék Veled
szakadatlan
szüntelen

LENNI KEZD

annyira szeretné elhinni
annyira vágyik a zöld fűnek
barna fakéregnek
fehér hónak
fekete éjszakának
világoskék égboltnak

megcáfolhatatlan nyers
mindig ugyanolyan
egyformán és szinte
riasztóan szenttelen
olvasható titoktalan
egyszerűségére

hogy egy szikár cseppet
sem extatikus pillanatban
lassú és minden
feleslegességet
mellőző mozdulattal
nem tétován

de nem is kapkodón
végig előrenézve
és valami határtalan
szelídséggel szemében
/az állatok tudják ezt/ leveti
a ruháját meztelen

lesz és fűvé
fakéreggé
hóvá
éjszakává
égbolttá
változik

MEGÁGYAZOL MAGADBAN

imádjunk egymásba
mondod
esik benned az eső
mondod
engem pedig
ez tart itt élők közt
ez a Van
ez a védtelen
ez az eszköztelen
ez a dologtalan
ez az önzetlen
esendő tökéletesség
ahogy megágyazol
ahogy az állam alatt érintesz
egy eret
érezd a véretem
ontás nélkül mégis
ömleni

ÖLELÉSTELEN

öleléstelen éjszakára
öleléstelen hajnal
zúg a hang bennem

öleléstelen
Rómát Londont Európa
nagyvárosait
Kanadát Amerikát
álmodod mondod mész
nincs maradásod minek
volna mész hisz csak
napok és hetek
mind felém sziszeg
zúgja ez az öleléstelen
hang amiről hittem Tiéd
hittem enyém
elzúgja útjaidat
árnyékként hallgatom
vagyok kérdéstelen
és öleléstelen
zúgás ez
nincs benne MI
ez egyedül csak Tied
nincs benne kérdés
sem miről hittem
IGEN
lehetek ha lassan is és
olykor árván és
öleléstelen mégis
vagyok utadon
nem csak állomás
inkább út magam is
EGY Veled
de nem vagyok
zúg a hang
vagyok kunyhócska
ismerős szagú
érdekes talán
gyorsan belakható
a világvárosok
ölelésében

csak zug
öleléstelen
aztán a hang
zúg fülemben
reggel pakolhatok
nyöszörgő panaszos
asszonytest
sokszor bejárt
kimerítő nyűgös
ismerős állomás
unt is talán
indulhatok
mielőtt te mennél
feledéstelen
nem fogadok hűséget
öleléstelen
mert hűtlen lenni
nem is tudnék Hozzád
zugod ha lettem
akkor csak Tied
hanem akkor mehetek
hazafelé
oda ahonnan jöttem el
öleléstelen
de majd vigaszul
mosolyogva
integetsz
zúg a hang
rezzen fenn egy levél
lehull
MI szárnyunk volt
IGEN

LUNA SZÓL

- neki, neki egyedül -

Hozzám Te úgy gyere, szaggasd meg
Magadon a bőrt, úgy gyere,
Édes Magadon.
Hajszálaid reszkessenek,
remegj, úgy kívánj. Akarlak.

Ne tudjál szólni se. Lihegni se.
Levegőt belőlem vegyél.
Haljál meg, ha nem adok. Adok.

Áradjon szemedbe vér,
tudj belenézni zuhogó
száraz homokba,
láss meg. Haljak meg,
ha nem látsz. Láss.

Védjen angyal, adjon vizet
a kezemből
minden kút, szomjazz. Itatlak.

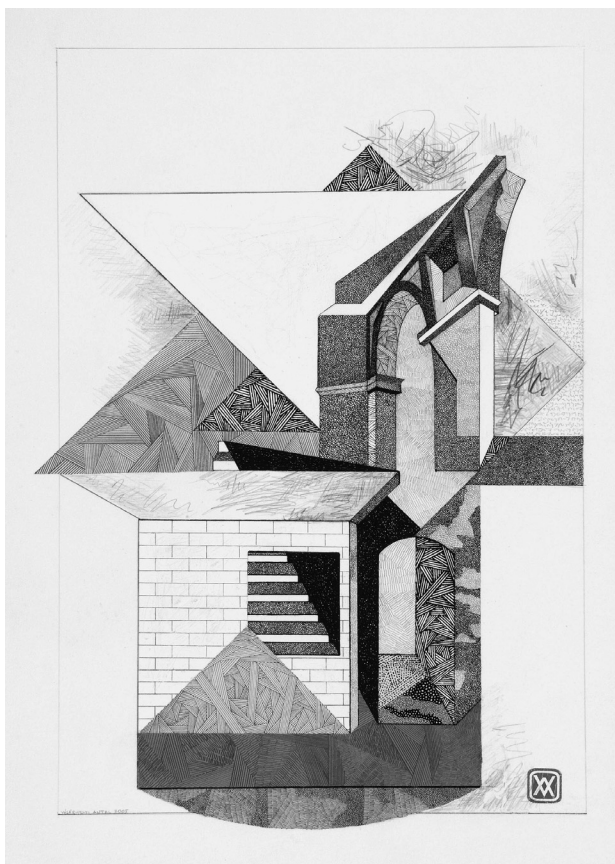
Üvöltve hívj üres,
fehér havú néma éjszakán,
nem nyugszol ha. Jövök.
Repülj fel, lombot szaggass,
húzd a hajam, emelj, vigyél. Szárny.

Repedjen a körmünk,
fájjon, éhez, egyél meg, adom.
Hozzám Te úgy gyere,

simulj a bőrömbbe, halj meg az ölemben,
nyugodj vériszamos gyönyörben,

sose szeress, csak örökké, sose mást,
csak engemet, én szagom, én sikoltásom,
én lihegésem,

legyen átkozott minden perc nélkülem,
legyen áldott, hogy élsz, szerelmem,
te, gyönyörű csillagom, fényem, egyetlen.

Boltozat III., 2005
(50 x 35 cm, tus, ceruza, papír)